

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH240034
NAZWA
OBSZARU Buczyny w Szypowicach i Las Niwiski

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH240034	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Buczyny w Szypowicach i Las Niwiski

1.4. Data opracowania 2008-10	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-05
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 25 marca 2022 r. w spr. soo Buczyny w Szypowicach i Las Niwiski (PLH240034)

					Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	1902	Cypripedium calceolus		p	400	650	i		G	B	B	C	A

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze				Motywacja					
Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku		Inne kategorie			
					Min	Maks		C R V P	IV	V	A	B	C	D
P		Corallorhiza trifida			2	2	i				X			X

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	12.35
N17	3.14

N16	83.89
N12	0.62
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Ostoja położona jest na Wyżynie Krakowsko-Częstochowskiej i obejmuje pasmo wzgórz wapiennych między miejscowością Pradła na północy, a miejscowością Mokrus na południu. Składają się na nią cztery wyspy leśne. Obszar charakteryzuje się stosunkowo niewielkimi deniwelacjami terenu, choć w ich morfologii widoczne są takie formy jak płytko wcięte dolinki. Miejscami spotkać można także wychodnie wapienia. Pasma łagodnych wzgórz wapiennych porośnięte jest przez lasy otoczone terenami rolniczymi. Buczyzna storczykowa zajmuje południowe, południowo-wschodnie, południowo-zachodnie i zachodnie stoki wszystkich wzgórz od grzbietów po ich podnóża. Najlepiej zachowane, rozległe płaty buczyny storczykowej znajdują się na południowym stoku najdalej na północ wysuniętej Góry Bukowiec (389 m n.p.m.), na zachodnich, południowych i południowo-wschodnich stokach wzgórza przy gajówce Sierbowice (396 m n.p.m.) oraz na zachodnich, południowych i wschodnich stokach wzgórza przy przysiółku Podgaje (około 420 m n.p.m.). Na zachód od miejscowości Mokrus znajduje się niewielka wyspa leśna o nazwie "Las Niwiski", gdzie występuje najliczniejsze stanowisko obuwika i gdzie na niewielkiej powierzchni również rozwinęła się buczyna storczykowa.

W obszarze wykształciło się siedlisko 9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion). Siedlisko jest reprezentowane przez podtyp 9110-1 Kwaśna buczyna niżowa (Luzulo pilosae-Fagetum). Na terenie ostoi buczyny kwaśne występują w miejscach, gdzie skały wapienne pokryte są grubą warstwą lessów lub piasków. Drzewostan kwaśnych buczyn niżowych składa się z buka (*Fagus sylvatica*). Czasem zaznacza się obecność sztucznie wprowadzonych sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris*) i jodły (*Abies alba*). Niemal wyłącznie z podrostu buka składa się warstwa krzewów. W runie wyróżnia się borówka czernica (*Vaccinium myrtillus*), a także konwalijka dwulistna (*Maianthemum biforium*) oraz szczawik zajęczy (*Oxalis acetosella*), a także śmiałek pogięty (*Deschampsia flexuosa*), kosmatka orzęsiona (*Luzula pilosa*) i przytulia wonna (*Galium odoratum*). Spotykane są gatunki ciepłolubne m.in. buławnik wielkokwiatowy (*Cephalanthera damasonium*) i długolistny (*C. longifolia*), miodownik melisowaty (*Mellitis melisophyllum*) i groszek wiosenny (*Lathyrus vernus*) (Kulpiński, Tyc, Salasa-Orpych 2016).

Siedlisko 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*) w obszarze reprezentowane jest przez podtyp 9130-1 Żyzna buczyna niżowa (*Galio odorati-Fagetum*). Buczyny żyzne związane są ze stosunkowo wilgotnymi i żyznymi glebami, w obszarze wykształconymi na lessach. Drzewostan składa się głównie z buka, czasem z domieszką sztucznie wprowadzonej jodły. Warstwa krzewów złożona głównie z młodych buków. W runie na uwagę zasługuje liczne występowanie przytuli wonnej, a także obecność gajowca żółtego (*Galeobdolon luteum*) i kopytnika (*Asarum europaeum*) (Kulpiński, Tyc, Salasa-Orpych 2016).

Siedlisko 9150 Ciepłolubne buczyny storczykowe (*Cephalanthero-Fagenion*) w obszarze reprezentowane jest wyłącznie przez podtyp 9150-2 Małopolska buczyna storczykowa (zbiorowisko *Fagus sylvatica-Cruciatą glabra*), cechujący się obecnością w runie przytulinki krzyżowej (*Cruciatą glabra*) i konwalii majowej (*Convallaria majalis*). Ciepłolubne buczyny storczykowe zajmują szczytowe partie wzniesień i ich południowe stoki czyli miejsca o stosunkowo najcieńszej warstwie lessów – czasem pojawiają się na powierzchni kamienie wapienne. Drzewostan składa się głównie z buka, domieszkę stanowi dąb bezszypułkowy (*Quercus petraea*). Warstwa krzewów składa się głównie z buka. Poza typowymi gatunkami lasów liściastych, takimi jak przytulia wonna, ważnym elementem są gatunki ciepłolubne: buławnik wielkokwiatowy i długolistny, miodownik melisowaty, groszek wiosenny i czerniejący (*Lathyrus niger*) i przylaszcza (*Hepatica nobilis*) (Kulpiński, Tyc, Salasa-Orpych 2016).

Obuwik pospolity (*Cyripedium calceolus*) kod: 1902 występuje wyłącznie w buczynach ciepłolubnych. Obuwik preferuje miejsca położone pod okapem drzew, ale w pobliżu luk w drzewostanie – korzysta z oświetlenia bocznego. W samych lukach występuje rzadko w związku z występującym w nich znacznym rozwojem podrostu bukowego, a często także gatunków porębowych. Jego stanowiska zwykle zlokalizowane są w pobliżu szczytów wzniesień (Kulpiński, Tyc, Salasa-Orpych 2016).

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze PLH240034 przedmiotami ochrony są siedliska przyrodnicze 9110, 9130 i 9150 – z Załącznika I Dyrektywy siedliskowej oraz obuwik pospolity, ujęty w Załączniku II.

9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion)

Weryfikacja terenowa zasięgu siedlisk przyrodniczych wykazała występowanie jednego płatu siedliska przyrodniczego 9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion). Zajmuje ono powierzchnię 83,50 ha, co stanowi ok. 32,60% całkowitej powierzchni obszaru.

Reprezentatywność jest doskonała (ocena A), ze względu na typowy drzewostan i runo dla siedliska, miejscami zaznacza się pewien udział gatunków ciepłolubnych, jednak nie wpływa to na ocenę reprezentatywności.

Względna powierzchnia siedliska 9110 w obszarze została określona w przedziale C: $2\% \geq p > 0\%$, ze względu na fakt, że siedlisko obejmuje poniżej 1% całkowitej powierzchni siedliska w Polsce.

Stan zachowania siedliska przyrodniczego wykazano jako dobry (ocena B). Stopień zachowania struktury II – dobrze zachowana. Stopień zachowania funkcji II – dobre perspektywy. Niezależnie od możliwości odtworzenia.

Ocena ogólna wartości obszaru dla zachowania danego typu siedliska jest wypadkową ww. kryteriów i dla siedliska 9110 w obszarze Buczyny w Szypowicach i Las Niwiski przyjmuje wartość B - dobra (Kulpiński, Tyc, Salasa-Orpach 2016). Podczas badań przeprowadzonych w 2023 roku powyższe oceny nie uległy zmianie (Kulpiński, Tyc 2023).

9130 Żyzne buczyny (Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion)

Na opisywanym obszarze stwierdzono obecność dwóch płatów siedliska przyrodniczego 9130 Żyzne buczyny (Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion). Na rok 2023 siedlisko to zajmuje powierzchnię 77,87 ha, co stanowi ok. 30,40% całkowitej powierzchni obszaru. Zmiana w stosunku do badań z 2016 roku wynika z faktu doszczegółowienia danych na podstawie weryfikacji terenowej w 2023 roku.

Wzrost powierzchni siedliska o 5,95 ha spowodował jednocześnie zmniejszenie powierzchni siedliska 9150 ciepłolubnych buczyn storczykowych (Cephalanthero-Fagenion) (Kulpiński, Tyc 2023).

Stopień reprezentatywności jest dobry (ocena B), co potwierdza występowanie drzewostanu i runa typowych dla siedliska. Niezbyt duża liczba gatunków charakterystycznych w runie, jednak osiągają one dość znaczne pokrycie.

Powierzchnia względna siedliska 9130 w obszarze została określona w przedziale C: $2\% \geq p > 0\%$, ze względu na fakt, że siedlisko obejmuje poniżej 1% w całkowitej powierzchni siedliska w Polsce.

Stan zachowania siedliska przyrodniczego wykazano jako dobry (ocena B). Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana). Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy). Niezależnie od możliwości odtworzenia.

Ocena ogólna wartości obszaru dla zachowania danego typu siedliska przyjmuje wartość B – dobra (Kulpiński, Tyc, Salasa-Orpach 2016).

Podczas badań przeprowadzonych w 2023 roku powyższe oceny nie uległy zmianie, a jedynie weryfikacji uległa powierzchnia siedliska (Kulpiński, Tyc 2023).

9150 Ciepłolubne buczyny storczykowe (Cephalanthero-Fagenion)

Weryfikacja terenowa zasięgu siedlisk przyrodniczych wykazała występowanie trzech stanowisk siedliska przyrodniczego 9150 Ciepłolubne buczyny storczykowe (Cephalanthero-Fagenion).

Na rok 2023 siedlisko to zajmuje powierzchnię 80,54 ha, co stanowi ok. 31,45% całkowitej powierzchni obszaru. Zmiana w stosunku do badań z 2016 roku wynika z faktu doszczegółowienia danych na podstawie weryfikacji terenowej w 2023 roku. Zmniejszenie powierzchni siedliska o 5,95 ha spowodowało jednocześnie zwiększenie powierzchni siedliska 9130 żyznych buczyn (Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion) (Kulpiński, Tyc 2023).

Reprezentatywność jest doskonała (ocena A), ze względu na typowy dla siedliska drzewostan i runo, reprezentujące dobrze wykształcony wariant małopolski (9150-2), licznie występują gatunki ciepłolubne i wapieniolubne, w tym wiele gatunków storczyków.

Względna powierzchnia siedliska 9150 w obszarze została określona w przedziale B: $15\% \geq p > 2\%$.

Siedlisko w obszarze obejmuje nieco poniżej 7% powierzchni siedliska w Polsce.

Stan zachowania siedliska przyrodniczego wykazano jako dobry (ocena B). Stopień zachowania struktury II – dobrze zachowana. Stopień zachowania funkcji II. Niezależnie od możliwości odtworzenia.

Ocena ogólna wartości obszaru dla zachowania danego typu siedliska, która jest wypadkową ww. kryteriów, dla siedliska 9150 w obszarze przyjmuje wartość B - dobra (Kulpiński, Tyc, Salasa-Orpach 2016).

Podczas badań przeprowadzonych w 2023 roku powyższe oceny nie uległy zmianie, a jedynie weryfikacji uległa powierzchnia siedliska (Kulpiński, Tyc 2023).

1902 Obuwik pospolity (*Cypripedium calceolus*)

Ocena populacji: B – w obszarze występuje od 2 do 5 % populacji tego gatunku w Polsce; udział obszaru w całości populacji gatunku w Polsce zawiera się w przedziale $15\% \geq p > 2\%$.

Stan zachowania: B (dobry) – stopień zachowania cech siedliska gatunku: II elementy dobrze zachowane, jest to siedlisko o bardzo dobrych cechach, obecne są jednak zaburzenia związane ze strukturą siedliska. Zmiana ma związek ze wzrostem ocienienia siedliska gatunku przez podszyt w stosunku do 2016 roku. W przypadku, jeżeli stopień zachowania cech siedliska gatunku określono jako II (elementy dobrze zachowane) wówczas ocena stanu zachowania przyjmuje ocenę B (dobry) niezależnie od stopnia podkryterium możliwość odtworzenia. Na podstawie badań przeprowadzonych w 2023 roku, nie ma potrzeby zmiany pozostałych ocen dla tego gatunku.

Izolacja: C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania) – zasięg obuwika obejmuje całe terytorium Polski, choć stanowisko w obszarze znajduje się w pobliżu zachodniej granicy terenu jego obfitego występowania w pasie wyżyn.

Ocena ogólna wartości obszaru dla ochrony danego gatunku przyjmuje A (doskonała) – wypadkowa ocen populacji, stanu zachowania i izolacji; stosunkowo duża populacja w dobrym stanie i o dobrych perspektywach na przyszłość.

Gatunek został zweryfikowany w obszarze w 2016r. Wówczas określono ilość obuwika na poziomie 1006 sztuk (Kulpiński, Tyc, Salasa-Orpach 2016). Jednakże liczba ta określała liczbę pędów, nie osobników. Liczba osobników na rok 2023 wynosi 652 osobników, co odpowiada liczbie 1271 pędów – jest to liczba większa niż stwierdzona w 2016 r. Na podstawie ekstrapolacji uzyskanych w 2016 i 2018 roku wyników, możliwe było określenie ówczesnej liczby osobników na poziomie 404 osobników (Kulpiński, Tyc 2023). Otrzymane w ten sposób wyniki zaokrąglono i określono jako liczbę minimalną i maksymalną osobników.

W obszarze Natura 2000 Buczyny w Szypowicach i Las Niwiski stwierdzono ponadto występowanie innych cennych gatunków roślin związanych z lasami, niewymienionymi w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Podkolan zielonawy (*Platanthera chlorantha*) występuje przede wszystkim w buczynach ciepłolubnych (9150) i żywnych (9130). Szczególnie liczny jest w kompleksie leśnym w rejonie Huty Szklanej, jednak dość rozpowszechniony jest również w rejonie Sierbowic. Notowany był również w buczynie ciepłolubnej w rejonie Mokrus i Gulzowa. Niemal równie liczny, a równocześnie szerzej rozprzestrzeniony jest buławnik wielkokwiatowy (*Cephalanthera damasonium*) – notowano go w każdym kompleksie leśnym i niemal na każdym stanowisku. Pozostałe dwa gatunki buławników – czerwony *C. rubra* i mieczolistny *C. longifolia* są spotykane rzadziej i w mniejszych ilościach. Buławnik czerwony występuje przede wszystkim w północnej części obszaru (kompleks Huty Szklanej i północna część kompleksu Sierbowic), buławnik mieczolistny występuje we wszystkich większych kompleksach leśnych, jednak najczęstszy jest w buczynie kwaśnej (9110) w sąsiedztwie Mokrus.

Bezzieleniowy gnieźnik leśny (*Neottia nidus-avis*) spotykany był w większości kompleksów leśnych, choć zwykle nielicznie – wyraźnie liczniejszy był jedynie w kompleksie Huty Szklanej. Brak go w Lesie Niwiskim, w którym stwierdzono jedyne stanowisko żłobika koralowego (*Corallorhiza trifida*).

Występująca w obszarze lilia złotogłów (*Lilium martagon*) obecna jest w większości buczyn ciepłolubnych, a szczególnie częsta w kompleksie Huty Szklanej.

Najliczniejszym gatunkiem objętym ochroną częściową jest miodownik melisowaty (*Melittis melisophyllum*). Występuje on we wszystkich kompleksach leśnych (zwłaszcza w rejonie Huty Szklanej i Sierbowic), szczególnie często w buczynach ciepłolubnych, dla których jest gatunkiem charakterystycznym.

Jedynie w prześwietleniach w buczynie ciepłolubnej w kompleksie Sierbowic stwierdzono natomiast naparstnicę zwyczajną (*Digitalis grandiflora*).

W prześwietleniach, w kompleksach Sierbowic i Huty Szklanej stwierdzono pluskwicę europejską (*Cimicifuga europaea*). Gatunek ten był niezbyt liczny, jest to jednak jedno z niewielu stanowisk w regionie, w pobliżu południowo-zachodniej granicy jego zasięgu w Polsce.

W lasach liściastych na terenie całego obszaru występuje wawrzynek wilczelyko (*Daphne mezereum*) (Kulpiński, Tyc, Salasa-Orpynch 2016).

Podczas badań terenowych przeprowadzonych w 2023 roku odnotowano ponadto występowanie kruszczyka szerokolistnego *Epipactis helleborine* (Kulpiński, Tyc 2023).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	B02.04		i
M	I01		i
M	B02.06		i
H	K02		i
L	F04		i
L	G05.01		i
L	B07		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ	[%]	
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Nowak T., WZS Województwa Śląskiego, Raport z weryfikacji kompletności sieci Natura 2000 w województwie śląskim w zakresie następujących gatunków: obuwik pospolity (kod: 1902), lipiennik loesela (kod: 1903), Katowice 2008.2. Kulpiński K., Tyc A., Salasa-Orpynch A. Aerd Group, Występowanie, ocena

stanu ochrony, zagrożenia i monitoring siedlisk i gatunków leśnych na obszarze sieci Natura 2000: Buczyny w Szypowicach i Las Niwiski, z uwzględnieniem terenów przyległych, Czeladź 2016.3. Kulpiński K. Tyc A., Monitoring przedmiotów ochrony w obszarze Natura 2000 Buczyny w Szypowicach i Las Niwiski PLH240034, Katowice-Pilica 2023.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	20.96				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Park Krajobrazowy Orlich Gniazd	*	20.96

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach
Adres:	Polska Plac Grunwaldzki 8-10 40-127 Katowice
Adres e-mail:	sekretariat@katowice.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Buczyny w Szypowicach i Las Niwiski PLH240034 Link: https://dzienniki.slask.eu/legalact/2019/2051/
		Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 27 maja 2021 r. o zmianie zarządzenia w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Buczyny w Szypowicach i Las Niwiski Link: https://dzienniki.slask.eu/legalact/2021/3657/
		Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 7 listopada 2022 r. o zmianie zarządzenia w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Buczyny w Szypowicach i Las Niwiski PLH240034 Link: https://dzienniki.slask.eu/legalact/2022/7222/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH240034

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)